

املاک اسلامی افغانستان

وزارت ارشاد، حج و اوقاف
ریاست عمومی ارشاد و انسجام مساجد
موضوع خطابت روز جمعه و تقریر و بیان
تحریر شده که به تمام خطباء مرکز و ولایات
به هر دو زبان ملی کشور (دري و پشتو) ارسال میگردد

۳۰/ جمادی الاولى ۱۴۴۷ هـ، ق موافق ۳۰/ عقرب ۱۴۰۴ هـ، ش

تغییر دادن خلقت خداوند، که تراشیدن ریش نیز از جمله آن است، عمل برخلاف فطرت و گناه بزرگ است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي جعل الرجال باللحي، أحمده تعالى وأشكره وأتوب إليه واستغفره، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له فالق الحب والنوى، وأشهد أن سيدنا ونبينا محمدًا عبده ورسوله القائل: «أعفوا اللحي وأحفوا الشوارب ولا تشبهوا بالمجوس واليهود والنصارى»، أما بعد: قال الله سبحانه وتعالى: (قَالَ يَا ابْنِ آدَمَ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي). طه: (۹۴)

حضر محترم و شنوندگان گرامی!

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته!

این رحمت بزرگ خداوند جلّ جلاله است که انسان را در شکل و صورت نیکو آفریده است، چنان که خداوند متعال فرموده است: (لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ). (التین: ۴) ترجمه: یقیناً انسان را در بهترین صورت و ترکیب آفریدیم.

در آیه مبارکه دیگری آمده است: (وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ). (التغابن: ۳)

ترجمه: و شما را صورت بخشید و صورت های شما را خوب و زیبا کرده است و بازگشت همه به سوی او است.

الله جلّ جلاله انسان را از سایر حیوانات متمایز آفریده است: صورتی زیبا، قامتی موزون و اعضای متناسب به او داده است؛ نه بینی اش بسیار دراز است، نه گوش هایش خیلی بزرگ، نه چشمانش خیلی کوچک یا خیلی بزرگ است، نه دست هایش شبیه پنجه های حیوانات آفریده شده، نه دهانش به طور غیرطبیعی دراز شده، نه شیار های زشتی در چهره اش قرار داده شده، نه دندان هایش درشت و نامنظم آفریده شده، نه زبانش مانند زبان سایر حیوانات و مخلوقات ساخته شده است. الحمد لله و بنعمته تتم الصالحات.

به همین جهت است که خداوند متعال به ما می‌فرماید: (فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفاً فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ). (الروم: ۳۰)

ترجمه: پس رویت را با پیروی از حق و بی‌زاری از ادیان باطل به سوی این دین راست کن با همان فطرتیکه الله مردم را آفریده است چون در خلقت الله تبدیلی نیست، این است دین محکم و استوار ولیکن بیشتر مردم نمی‌دانند.

در معنی این آیه مفسرین گفته‌اند که مقصود این است: (آی لا تبدلوا فطرة الله ودعوا الناس على فطرتهم). ابن کثیر (۶۸۶/۱)

ترجمه: «فطرت و آفرینش خدا را دگرگون نکنید و مردم را بر فطرت خودشان واگذارید.»

مفسرین آیه یادشده را درباره فطرت خداوندی به اسلام و استقامت جسم و بدن تفسیر کرده‌اند و برای توضیح همین آیه، این حدیث را ذکر نموده‌اند: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ وَيَمَجِّسَانِهِ كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بِبَهِيمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحِسُّونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ ». متفق علیه .

ترجمه: از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده که می‌گفت: رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند: «هیچ نوزادی نیست مگر اینکه به هنگام تولد بر فطرت (اسلام یا طبیعت سالم و پاک از عیوب معنوی) زاده می‌شود؛ سپس پدر و مادرش او را یهودی، یا نصاری می‌نمایند یا مجوسی می‌کنند، همان گونه که حیوانات به صورت سالم و کامل زاده می‌شوند آیا در آن‌ها نقصی مانند ناقص گوسی می‌بینید؟»

امام قاضی عیاض رحمه الله در تبیین این حدیث گفته است: (مقصود حدیث این است که انسان هنگام تولد دارای خلقت سالم و کامل است، یعنی از عیب و تبدل مصئون است و گوشش ناقص نیست؛ اما این تغییرات را بعدتر خود مردم در خودشان ایجاد می‌کنند). إكمال المعلم شرح صحيح مسلم (۷۳/۸)

متأسفانه افراد ناسپاس و مانند حیوانات نیز هستند که در اعضا و اندام‌های بدن متناسب خداوند، تغییر و تبدل ایجاد می‌کنند و خلق خدا را دگرگون می‌سازند و چهره‌های خود را مسخ می‌کنند؛ و این همان سخن شیطان است که گفته: (وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ). (النساء: ۱۱۹)

ترجمه: وحتماً آن‌ها را دستور میدهم که فطرت و آفرینش الله را تغیر دهند و هرکه شیطان را به جز الله دوست خود بگیرد بیگمان زیان کرده، زیان آشکار.

امام بیضاوی می‌گوید: (عن وجهه وصورته أو صفته) تفسیر البیضاوی - (۲۵۵/۲) یعنی آن‌ها خلقت خداوند را از حالت اصلی و طبیعی‌اش برمی‌گردانند و صورت و صفت او (آفریده خدا) را دگرگون می‌سازند.

معنای این سخن این است که اگر خداوند برای تو ریش قرار داده است و تو آن را می تراشی، پس تو خَلَقَ خدا که ریش است را از بین برده و صورت و صفت آن را دگرگون ساخته‌ای. اکثریت مردم ریش می تراشند، و با تراشیدن ریش از یک سو مخالف فرمان و سنت رسول خدا صلی الله علیه و سلم اند و از سوی دیگر با این کار خود را به نوعی مُخَنَّث جلوه می دهند.

در قرون نخستین بشریت، ریش نماد مردانگی، شجاعت، دلاوری و هراساندن دشمن به شمار می رفت.

ایرانیان نخستین، یونانیان، رومیان، مصریان قدیم و هندیان ریش نمی گذاشتند و انسان بی ریش نزد ایشان پست به نظر می رسید؛ حتی کسانی که ریش نداشتند، در مواقع مقابله با دشمن ریش مصنوعی می گذاشتند.

اما برای نخستین بار سکندر کبیر به سپاهیانش فرمان داد که ریش های خود را بتراشند تا دشمن نتواند از ریش شان چنگ بزند.

تراشیدن ریش همچون تقلید از زنان است و این کار حرام و ممنوع شمرده شده است؛ همان گونه که زنان نیز از تقلید مردان منع شده اند و این کار از جمله اعمالی است که به تغییر زینت مردان می انجامد. همچنین وقتی مرد ریش خود را می تراشد، در حقیقت خود را مشابه زنان ساخته و زینت خویش را از بین برده است. فقها گفته اند: ریش در زمان خودش زینت مردان است و با تراشیدن کامل آن، زینت مردانه را از میان برده اند.

زینت زنان در موها و زینت مردان در ریش خلاصه می شود؛ علاوه بر این، تراشیدن ریش شباهت به نصاری (مسیحیان) را دارد که این عمل از کارهای مکروه تحریمی شمرده شده است. روح البیان (۲۲۲/۱)

رسول خدا صلی الله علیه و سلم نفرین کرده اند کسانی را که خود را شبیه زنان می کنند: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: «لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ» صحیح البخاری ت (۶/۱۵)

ترجمه: از عبدالله بن عباس رضی الله عنهما روایت است که گفت: رسول خدا صلی الله علیه و سلم کسانی از مردان را که خود را شبیه زنان می کنند و نیز زنان را که خود را شبیه مردان می سازند، لعنت کرده اند. صحیح البخاری.

علامه بدرالدین عینی رحمه الله نوشته است: تشبّه در پوشش یعنی شبیه سازی مردان به زنان یا بالعکس در مواردی موجب لعنت است؛ مانند استفاده از آرایش های ویژه زنان (نظیر گذاشتن گردن بند، زینت های مخصوص، النگو و غیره) و پوشاک یا آدابی که خاص زنان است و با مردان سازگار نیست. همچنین شبیه سازی در حرکات و گفتار یعنی اتخاذ حرکات نرم و زنانگی یا سخنان و رفتارهایی که ویژه زنان است نیز از مصادیق تشبّه می باشد. عمدة القاری شرح صحیح البخاری (۵۳/۳۲)

پس تراشیدن ریش نیز نوعی تشبّه به زنان است و تحت همین وعید قرار می گیرد؛ زیرا هر گناهی که در آن لعنت وارد شده باشد، از گناهان کبیره محسوب می شود. به واسطه همین ملاحظه برخی از علما گفته اند: هر که به گونه ای سخن بگوید یا حرکت کند که شبیه زنان باشد، سزاوار است در ملاء عام مؤاخذه شود؛ مگر آنکه این خصلت، منشأ فطری و ذاتی او باشد؛ در این صورت حکم تخفیف دارد.

تراشیدن ریش عملی مجوسیان و مشرکان است و پیامبر صلی الله علیه وسلم به نگه داشتن ریش امر فرموده اند: عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: « خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ وَقَرُّوا اللَّحَى وَأَخْفُوا الشَّوَارِبَ ». صحيح البخاری ت (۱۶/۱۵)

ترجمه: از ابن عمر رضی الله عنه روایت است که نبی علیه السلام فرموده اند: «با مشرکان مخالفت کنید؛ ریش را بگذارید و سبیل ها را کوتاه کنید.» صحيح البخاری. در روایت امام مسلم نیز آمده است: « جُزُوا الشَّوَارِبَ وَأَرْخُوا اللَّحَى خَالِفُوا الْمَجُوسَ ». صحيح مسلم (۱۵۳/۱)

ترجمه: «سبیل ها را کوتاه کنید و ریش را رها سازید؛ با مجوس مخالفت کنید.» صحيح مسلم.

علامه أبو سعید الخادمی رحمه الله در شرح حدیث مذکور می گوید: (أَرَادَ بِهِ النَّهْيَ عَمَّا يَفْعَلُهُ الْأَعَاجِمُ وَالْإِفْرَنْجُ مِنْ قَصِّ اللَّحْيَةِ وَتَوَفِيرِ الشَّارِبِ، فَإِنَّهُ مَكْرُوهٌ). بريقة محمودية في شرح طريقة محمدية (۱۷۴/۴)

ترجمه: نبی علیه السلام از آنچه که عجمی ها و فرنگیان (انگلیسی ها) از کم کردن ریش و بلند گذاشتن سبیل انجام می دهند، نهی کرده اند؛ زیرا این کار مکروه (تحریمی) است. پادشاهان کسری عادت داشتند ریش های خود را کوتاه کنند و سبیل های بلند بگذارند؛ پیامبر علیه السلام امت را به مخالفت با کفار فراخواند. التيسير بشرح الجامع الصغير - للمناوی (۹۸۷/۱)، العناية شرح الهداية (۳۲/۳)

امام قاضی عیاض رحمه الله می فرماید: (يُكْرَهُ خَلْقُ اللَّحْيَةِ وَقَصُّهَا وَتَخْرِيفُهَا، وَأَمَّا الْأَخْذُ مِنْ طُولِهَا وَعَرْضِهَا إِذَا عَظُمَتْ فَحَسَنٌ، بَلْ تُكْرَهُ الشُّهْرَةُ فِي تَعْظِيمِهَا). فتح الباري لابن حجر (۴۸۳/۱۶)

ترجمه: کراهت (تحریمی) در تراشیدن و کوتاهی و تغییر و دگرگون سازی ریش وارد است؛ اما گرفتن از طول یا پهنای آن وقتی که خیلی بلند شده باشد مطلوب و نیکو است.

همچنین جلب شهرت به وسیله بزرگ جلوه دادن ریش نیز مکروه است. البته نظر برخی دیگر از محدثان درباره رها کردن یا بلند کردن ریش، هم نظر قاضی عیاض نیست.

علامه ابن عابدین شامی رحمه الله نوشته است: (وَأَمَّا الْأَخْذُ مِنْهَا وَهِيَ دُونَ ذَلِكَ كَمَا يَفْعَلُهُ بَعْضُ الْمَغَارِبَةِ، وَمَخْنَثَةُ الرِّجَالِ فَلَمْ يَبْهَعْ أَحَدٌ، وَأَخْذُ كُلِّهَا فَعَلُ يَهُودِ الْهِنْدِ وَمَجُوسِ الْأَعَاجِمِ).

ترجمه: اما کوتاه کردن ریش کمتر از یک مشت همان گونه که برخی از مردم مغرب انجام می دهند و همچنین کاری که مردان زن صفت انجام می دهند، هیچ یک از علما آن را مباح ندانسته است. و تراشیدن کامل ریش، کار یهودیان هند و مجوسیان عجم است. (رد المحتار ۴۷۳/۷)

در کتاب التمهید آمده است: (ويحرم حلق اللحية، ولا يفعله إلا المخنثون من الرجال).

ترجمه: تراشیدن ریش حرام است و این کار را جز مردان زن صفت انجام نمی دهند. (الأنوار الساطعات ۴۰۳/۱)

علامه خطّاب رحمه الله در مواهب الجلیل می نویسد: (وخلق اللّحية لا يجوز وكذلك الشارب، وهو مثله وبدعة، ویؤدب من خلق لحيته أو شاربیه).

ترجمه: تراشیدن ریش جایز نیست، همچنان که تراشیدن سیل نیز جایز نمی باشد. این کار مُثله و بدعت است، و کسی که ریش یا سیل خود را بتراشد باید تعزیر شود. (مواهب الجلیل ۳۱۳/۱)

امام ابو شامة، که از علمای بزرگ شافعی است، می گوید: (وقد حدث قوم یحلّقون لحاهم وهو أشدّ مما نقل عن المجوس من أنّهم كانوا یقصونها). ترجمه: گروهی در مسلمانان پیدا شده اند که ریش های خود را می تراشند، و این کار بسیار بدتر از عملی است که از مجوسیان نقل شده؛ زیرا مجوسیان ریش را تنها کوتاه می کردند نه این که از بیخ بتراشند. (الأنوار الساطعات ۴۰۳/۱)

برخی از جوانان به ریش ها مسخره می کنند و آن را به شکل یهودیان درمی آورند، و این کار در شریعت عملی نارواست.

کسی که دوست دارد ریش و موی سر خود را مانند یهودیان شکل دهد و چنین گمان کند که این گونه زیباتر می شود، باید بر ایمان خود بیمناک گردد؛ زیرا دوست داشتن لباس و ظاهر کفار و دلبستگی به آن، نشانه ضعف و زوال ایمان مسلمان است.

کم کردن بخشی از موی سر یا تراشیدن آن و گذاشتن بخش دیگر، در شریعت «قزع» نامیده می شود و عملی ممنوع است.

در حدیث شریف آمده است: عن ابن عمر قال: «نهی رسول الله صلی الله علیه وسلم عن القزع». قال الامام ابوداود: والقزع أن یُحْلَقَ رَأْسُ الصَّبِيِّ وَیُتْرَکَ بَعْضُ شَعْرِهِ. ترجمه: از عبدالله بن عمر رضی الله عنه روایت است که پیامبر صلی الله علیه وسلم از «قزع» نهی کرده است. و قزع آن است که سر کودک تراشیده شود و بخشی از موهای او باقی گذاشته شود. (سنن ابی داود ۱۳۳/۴)

مؤلف کتاب بریقه محمودی نوشته است: (فإنَّ حَلْقَ الْبَعْضِ مَعَ تَرْكِ الْبَعْضِ مُثَلَّةٌ وَهُوَ مَكْرُوهٌ مُطْلَقًا تَنْزِيهًا إِلَّا لِعُذْرٍ... وَسَوَاءٌ فِي الْأَقْفَا أَوْ النَّاصِيَةِ أَوْ الْوَسْطِ خِلَافًا لِبَعْضٍ لِمَا فِيهِ مِنَ التَّشْوِيهِ وَتَقْبِيحِ الصُّورَةِ وَأَنَّهُ زِيُّ أَهْلِ الدَّعَاةِ وَالْفَسَادِ وَالْيَهُودِ)

ترجمه: کوتاه کردن بخشی از مو و گذاشتن بخشی دیگر، مثله است و به طور مطلق مکروه است تنزیهاً مگر در صورت عذر.

فرقی ندارد که این کار را در پشت سر، در فرق سر یا در وسط انجام دهی؛ زیرا باعث زشتی و قباح چهره می شود. همچنین این روش، شیوه فاسدان و یهودیان است.

- ۱- بزرگداشت سنت‌های رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم و اطاعت از دستور او و عمل به آن.
- ۲- خودداری از مشابیهت با کفار، مشرکان و مجوسیان؛ زیرا عزت و سربلندی مسلمان در نمودهای دینی اوست و در شعائر دینی تجلی دارد.

هر قوم و ملتی نشانه‌ای دارد، و نشانه مسلمان که با آن شناخته می‌شود، ریش اوست.

و بدترین امر آن است که در این دنیای «مترقی» انسان‌هایی هستند که با اعمال جراحی جنسیت خود را تغییر می‌دهند. این، معجزه قرآن کریم را ثابت می‌کند؛ زیرا چهارده قرن پیش، قرآن کریم از این امور خبر داده است که چنین انسان‌هایی بناء به تأثیر شیطان، خلق الله را تغییر خواهند داد (فَلْيُغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ). مرد، خود را جراحی می‌کند و از خود زن می‌سازد و رحم برای خود پیوند می‌زند و تلاش می‌کند فرزند بیاورد. زن نیز خود را جراحی می‌کند و از خود مرد می‌سازد و اندام‌های مردانه را به خود پیوند می‌دهد.

برخی افراد پوست خود را تغییر می‌دهند؛ کسانی که پوست سیاه دارند، با عمل جراحی پوست سفید به خود پیوند می‌زنند، و برخی سفیدپوستان خود را سیاه می‌کنند.

همچنین افراد دیگری هستند، مرد و زن، که میلیون‌ها پول صرف می‌کنند تا شکل حیوانات را به خود بدهند و از خود حیوانات وحشی بسازند؛ مانند سگ، گربه، شیر، شغال و غیره. سپس کفار جهان با افتخار می‌گویند: «انسان آزاد به دنیا آمده و آزادی او نباید محدود شود، و دنیا بسیار پیشرفت کرده است.»

از سوی دیگر، زنان تمام روز خود را به آرایش و ناز و کرشمه می‌گذرانند و زیبایی طبیعی خود را تغییر می‌دهند و خود را زشت می‌کنند؛ مانند: چسباندن موهای اضافی، رنگ کردن ناخن‌ها، اصلاح ابرو و مژه‌ها، تغییر اندازه و شکل لب‌ها، تراشیدن دندان‌ها یا نازک کردن آن‌ها، و گذاشتن دندان‌های پلاستیکی بر روی دندان‌های طبیعی. همه این‌ها تغییر در خلقت خداوند است و دخالت در خلقت او محسوب می‌شود و باعث ایجاد بیماری‌های مختلف و انواع سرطان‌ها و هلاکت می‌گردد.

همین دلیل است که دین مقدس اسلام چنین کارها را حرام کرده است و انجام این امور از جمله گناهان کبیره به‌شمار می‌رود. الله تعالی و رسول او صلی‌الله‌علیه‌وسلم در احادیث متعددی بر این اعمال لعنت فرستاده‌اند، زیرا این کارها اعتراض و انتقاد از خلقت خداوند است.

در یک حدیث شریف آمده است: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: «لَعَنَ اللَّهُ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ، وَالْمُتَمَصَّاتِ، وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ، الْمُغَيِّرَاتِ خَلْقَ اللَّهِ. مَا لِي لَا أَلْعَنُ مَنْ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ». متفق علیه.

ترجمه: از عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت شده که می گوید: «الله بر زنان خال کوب، و زنان خواهان خال کوبی، و کسانی که موهای صورت و ابرو را می تراشند، و بر زنانی که برای زیبایی فاصله ای بین دندان ها ایجاد می کنند، لعنت فرستاده است؛ کسانی که در خلقت الله تغییر ایجاد می کنند.

پس چرا من بر کسی لعنت نفرستم که رسول الله صلی الله علیه وسلم بر او لعنت کرده است، در حالی که این لعنت در کتاب الله آمده است.»

امام نووی رحمه الله می گوید: مراد از المتفلجات زنانی هستند که با تراشیدن دندان های ثنایای خود فاصله ایجاد می کنند تا جوان تر و نوجوان تر به نظر برسند، زیرا در دندان های دختران جوان فاصله ای وجود دارد. زنان پیر این کار را می کنند تا جوان تر نشان داده شوند. دلیل لعنت هم این است که این کار تغییر در خلقت الله است و همچنین فریب و نیرنگ و دروغ است. (شرح النووی علی مسلم ۱۰۶/۱۴)

در حدیث شریف دیگری آمده است که پیامبر صلی الله علیه وسلم بر زنانی لعنت فرستاد که موهای خود را به موهای دیگر می چسبانند: عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- لَعَنَ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ وَالْوَاشِمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ. صحیح مسلم ۱۶۶/۶

ترجمه: از عبدالله بن عمر رضی الله عنه روایت شده که رسول الله صلی الله علیه وسلم بر زنانی لعنت فرستاد که موهای خود را به موهای دیگران می چسبانند یا خواهان چسباندن مو هستند، و همچنین بر زنانی که خال های خود را کاهش می دهند و خواهان کاهش خال ها هستند. همچنین پیامبر صلی الله علیه وسلم بر مردانی لعنت فرستاد که خود را در سخن، پوشش و رفتار مشابه زنان می کنند و بر زنانی که خود را مشابه مردان می کنند نیز لعنت فرستاد.

علت این لعنت می تواند این باشد که انجام این اعمال ناشکری نسبت به نعمت های خداوند و اعتراض به خلقت اوست.

در حدیث دیگری از ابن عباس رضی الله عنه آمده است: لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخَنَّثِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُتَرَجَّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَقَالَ أَخْرِجُوهُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ. صحیح البخاری ۸/۱۵

ترجمه: ابن عباس رضی الله عنه می گوید که پیامبر صلی الله علیه وسلم بر مردان مخنث و زنانی که خود را شبیه مردان می کنند، لعنت فرستاد و فرمود: آن ها را از خانه هایتان بیرون کنید. پیامبر صلی الله علیه وسلم مردی را از خانه بیرون کرد و عمر رضی الله عنه نیز زنی را.

پیامبر صلی الله علیه وسلم دستور بیرون کردن آن ها از خانه ها بخاطر این داد تا که سایر ساکنان خانه ها از آن ها پیروی نکنند و فتنه و فساد پایان یابد. همچنان در عصر کنونی نیز زنان با کارهای ناروا و فریبنده مشغول می شوند و از امور اصلی خود که عبادت الله، تربیت سالم فرزندان و رسیدگی به امور خانه است، باز می مانند.

کارهای جدید و مدرن که توجه زنان را جلب کرده است، شامل جراحی کوچک یا بزرگ کردن بینی، که هزینه‌های زیادی دارد، و همچنین جراحی بزرگ یا کوچک کردن سینه‌ها است. زنان برای این امور خانه را ترک می‌کنند و به دنبال زیبایی می‌روند و همواره در فکر تغییر و اصلاح بدن خود هستند. آمار موجود نشان می‌دهد که بسیاری از سرطان‌ها از عمل‌های جراحی زیبایی ناشی می‌شوند.

حال آن‌که الله تعالی به اعمال انسان‌ها نگاه می‌کند، نه به ظاهر آن‌ها. در حدیث شریف آمده است: **إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ**. صحیح مسلم ۱۱/۸ ترجمه: بیشک الله تعالی به ظاهر و مال شما نگاه نمی‌کند، بلکه به دل‌ها و اعمال شما نگاه می‌کند. اعمالی که در قرآن کریم و احادیث نبوی لعنت بر آن‌ها وارد شده است، بزرگ‌ترین و فاحش‌ترین گناهان هستند.

دلیل حرام بودن بسیاری از احکام، برای انسان‌ها روشن نیست، اما با تدبیر در نصوص روشن می‌شود که تراشیدن موی ابرو و صورت (غیر از ریش)، ایجاد فاصله بین دندان‌ها، کاهش یا تغییر خال‌ها در صورت، دست‌ها و بازوها، به دلایل زیر حرام شده است:

۱. این اعمال فریب و نیرنگ است، زیرا زنان می‌خواهند خود را جوان‌تر نشان دهند.
۲. نارضایتی و اعتراض به خلقت و حکمت خداوند و نداشتن رضایت از تقدیر و تدبیر الهی، و این عقیده که اعمال انسان‌ها زیباتر از خلقت خداست.
۳. بستن درهای فتنه برای زنان، تا از گام‌های شیطان پیروی نکنند و در تمایلات شهوانی غرق نشوند.
۴. مسلمان باید هویت اسلامی خود را حفظ کند و شخصیت ویژه‌ای در جامعه داشته باشد که مشابه دیگران منحرف نباشد.
۵. این اعمال شباهت به یهودیان، فاسقان و فاجران است.
۶. در این اعمال پیروی از شیطان و پذیرش سخنان او وجود دارد.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.